

23. neděle v mezidobí

Když šel Pán Ježíš ke Galilejskému moři, přivedli k němu hluchoněmého člověka. Prosili Pána Ježíše, aby na něho vložil ruku a uzdravil ho. Pán Ježíš ho vzal stranou, vložil mu prsty do uší, dotkl se slinou jeho jazyka, podíval se k nebi a řekl: „Effatha!“, to znamená: „Otevři se!“

Vtom se hluchoněmému otevřel sluch i ústa, slyšel a mluvil. Pán Ježíš pak lidem přikázal, aby o tom nikomu neříkali. Čím více jim to však přikazoval, tím více to rozhlašovali. Byli celí užaslí a říkali: „Dobře všechno udělal, i hluchým dává sluch, i němým řeč!“

V dnešním evangeliu přivedli k Pánu Ježíši hluchoněmého člověka. To znamená, že ten člověk neslyšel a neuměl ani mluvit. A Pán Ježíš ho uzdravil. Co když jsme na tom někdy podobně? Sice slyšíme dobře, mluvíme hodně, ale přesto bychom potřebovali uzdravení. Kdy potřebujeme uzdravit řeč? Když říkáme ošklivé věci, zapomínáme prosit a děkovat... A kdy potřebujeme uzdravit sluch? Podívej se na obrázek a zkus říci, co dělá chlapec na obrázku špatně.

(správná odpověď z minulého čísla - do koupelny nepatří uvařené brambory, basketbalový koš, kuchyňské náčiní, kružítko, pravitko, salám, slepice, pumpička, kleště, balon, vrtačka, hrábě, ...)

Poutníčkova

příloha pro děti

roč.11, č.37

Na tomto obrázku má chlapec sluch určitě už uzdravený. Hraje si s mladšími sourozenci, protože oba plakali, když maminka musela vařit. Obrázek vybarvi, aby byl ještě hezčí.

